

Dosarul nr. 3ra-233/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – V. Sanduța

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Topor,
reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana
Topor împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la obligarea
recepționării construcției,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de către Tatiana Topor și s-a menținut hotărârea din 26
februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată :

La 22 noiembrie 2017 Tatiana Topor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei municipiului Chișinău, prin care a solicitat obligarea pârâtei de
a efectua recepționarea finală a construcției anexa XXXXX.

În motivarea cererii reclamanta a invocat că, prin contractul de donație nr.
1997 din 14 mai 2015 a devenit coproprietar al bunului imobil din mun. XXXXX,
str. XXXXX. Pe parcursul exploatării imobilului, a construit anexa XXXXX, cu
suprafața exterioară de 1,7 m.p. și volumul de 4 m³ și a reconstruit soba veche, fără
autorizație.

A menționat că s-a adresat Primăriei municipiului Chișinău cu o cerere
pentru legiferarea lucrărilor neautorizate de construcție efectuate. Astfel, la 01
martie 2016 Primăria municipiului Chișinău a eliberat Certificatul de urbanism
informativ nr. 55i/16, în care s-a indicat că „XXXXX” construită neautorizat în
scopul amplasării unui grup sanitar și resistemizarea interioară a casei de locuit
04 efectuată neautorizat prin construirea unei sobe cu demolarea celei vechi, nu
contravine normelor de proiectare.

De asemenea, prin răspunsul nr. 12/3.1-41142 din 07 iulie 2016 Serviciul de Supraveghere de Stat al Sănătății Publice din mun. Chișinău a menționat că casa de locuit resistemată neautorizat cu anexa nelocativă "XXXXX" construită neautorizat, nu afectează condițiile de trai a locatarilor din vecinătate. De asemenea, consideră posibilă exploatarea casei de locuit individuală XXXXX resistemată neautorizat și anexei nelocative XXXXX construită neautorizat în mun. XXXXX, str. XXXXX.

Totodată, prin răspunsul nr. 01-11/T din 30 martie 2016 Serviciul de Stat pentru Verificarea și Expertizarea Proiectelor și Construcțiilor a invocat că potrivit art. 14 al Legii nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, anexele cu suprafața constituită de până la 15 m.p. la casele de locuit particulare, amplasate pe terenuri private se pot efectua fără certificate de urbanism și fără autorizație de construcție.

De asemenea, la 28 iunie 2016 Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale Supravegherea de Stat a Măsurilor contra Incendiilor a emis Avizul nr. 1/5-101 privind recepția finală a construcției, prin care a fost avizată din punct de vedere al prevenirii și stingerii incendiilor recepția construcției anexa XXXXX și resistemizarea interioară (construirea unei sobe în locul celei vechi) din str. XXXXX, mun. XXXXX.

Reclamanta a mai menționat că s-a adresat cu cerere către Pretura sect. Rîșcani, mun. Chișinău privind legiferarea construcțiilor neautorizate, iar prin răspunsul nr. 03-8/04-972 din 15 decembrie 2016 a indicat că va reveni la problema în cauză după prezentarea acordurilor coproprietarilor imobilului menționat, autentificate notarial. Condițiile impuse de către Pretura sectorului Rîșcani, municipiului Chișinău au fost îndeplinite, fiind obținute de la coproprietari acordurile, legiferate la notar și s-au îndeplinit lucrările de finisare a construcției.

Având în vedere că au fost înlăturate neajunsurile indicate de către Pretura sect. Rîșcani mun. Chișinău, s-a adresat cu solicitarea de efectuare a recepției finale a anexei XXXXX și a resistemizării interioare a casei de locuit 04 prin construirea unei sobe în locul celei vechi, amplasate în mun. XXXXX, str. XXXXX, însă Primăria municipiului Chișinău, prin răspunsul din 23 octombrie 2017 a comunicat că a luat act de cererea reclamantei, însă nu a efectuat recepția finală solicitată și nici nu a refuzat solicitarea.

De asemenea, a mai indicat că nesoluționarea în termen a cererii reclamantei este ilegală, deoarece nu a întreprins careva măsuri în vederea recepționării lucrărilor.

Prin hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana Topor împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la obligarea recepționării construcției. (f.d. 53, 58-63)

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Tatiana Topor și s-a menținut hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (92, 93-101)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele au reținut că Primăria municipiului Chișinău prin răspunsul său din 23 octombrie 2017 a acționat în cadrul legal, fiind emis conform competenței atribuite prin lege.

De asemenea s-a menționat că conform pct. 43¹ din Hotărârea Guvernului nr. 285 din 23.05.1996 cu privire la aprobarea Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente recepția lucrărilor de construcție și a instalațiilor aferente acestora, atât la lucrările noi, cât și la intervențiile în timp asupra construcțiilor existente (reparații capitale, consolidări, reconstrucții, modificări, modernizări, extinderi), finanțate din mijloace financiare proprietate privată se efectuează de către investitor (persoană fizică sau juridică) și executant, prin crearea unei comisii de recepție în baza unui contract civil.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la netemeinicia cererii de chemare în judecată depusă de către Tatiana Topor, deoarece reclamanta nu s-a conformot dispozițiilor legale, care se referă la recepția construcțiilor, ultima urmând să îndeplinească anumite condiții.

La 02 ianuarie 2019 Tatiana Topor, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârilor, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii. (f.d. 105-113)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că hotărârile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece, la emiterea lor au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la aplicarea arbitrară a probelor din dosar, soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea dreptului de proprietate asupra construcției și resistemizării efectuate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 09 octombrie 2018, a publicat-o pe pagina web a instanței la 12 noiembrie 2018.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 11447 din 12 noiembrie 2018 instanța de apel a expedit recurentei copia deciziei, care a fost recepționată la aceiași dată.

În aceste circumstanțe, recursul depus la data de 02 ianuarie 2019, se consideră în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Tatiana Topor, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de

către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Tatiana Topor, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Tatiana Topor, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Tatiana Topor, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușcenco, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas